

Előfizetési árak
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 ft. — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

Alap szellemi részét illető minden köz-
 ösmény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca
 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Telepít. K. Lajos könyvtárakadásában,
 és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
 1702. sz. alatti)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELELVEL.

Hirdetési díj:
 Négy hasábon heti sorozat 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű a többzetű hirdetések alkü
 szerint jutányos áron vezetnek fel. Helyg
 díj minden külön beiktatásért 80 kr.
 —
 Hirdetési vagy reklámot magában foglaló
 újdonság sora 50 kr.
 —
 Nyitlári közlemények minden heti sora
 50 krajczár.
 —
 Hirdetések fölvetésnek a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
 1702. sz. n.)
 —
 Kéziratok nem adóznak vissza.

A trónöröklés.

(B. H.) A trónöröklés kérdésében a dolog velejét illetőleg teljesen s a kifejezésekben is nagyobbára egyező közleményt hoz a kormány két felhivatalosa. A »Nemzet« semmi megjegyzést nem fűz a közléshez, a »Pester Lloyd« azonban kijelenti, hogy a közleményt illetékes helyről kapta. A két közlés tartalmi egyezése kétségtelenné teszi, hogy a »Nemzet« cikkelye is ugyanabból a forrásból származik; minthogy azonban a »P. L.«-é maga is autoritativ helyről eredőnek mondja magát, annak kell elsőbbséget adnunk. A közlés a következő:

Egyik-másik lapban a trónöröklés ismételve szóba került s mindenféle kombinációk tárgyává tetetett. E részben autoritativ helyről a tényállás következő előadását kapjuk:

Abban a kérdésben, hogy ez idő szerint ki a trónörökös, sehol a legesekélyebb bizonytalanság nem lehet. A trónöröklés törvényeinkben világosan van szabályozva s e tekintetben semminemű kétség nem támadhat. E szerint tehát arról, hogy a kérdés még csak most oldandó meg, nem lehet szó; az meg van oldva s mit sem változtat rajta az a tény, hogy jelenleg egy főherceg sem viseli a trónörökös címet. Ezzel nem esik semmi kisebbdede sem az országnak, sem annak a fenséges főhercegnak, a ki törvény szerint a trónöröklésre hivatva van. Az országnak nem, minthogy az alkotmánynak nem támad semmi házaga akkor sem, ha a »trónörökös« címet nem viseli is senki, mert hisz a magyar közjog a trónörökös a fejedelem életében semmiféle joggal vagy kötelességgel nem ruházta fel. A főhercegnak nem, mert Károly Lajos főherceg a nemzet szeretetében és tiszteletében nem kevésbé gyökerezik azért, ha a trónörökös címet nem viseli is. A nemzet szimpátiája körülveszi úgy őt, mint családját, mert mindenki tudja, micsoda érzéssel és indulattal viseltetik ő az ország iránt. S nincs is benne semmi megütőzni való, hogy Károly Lajos főherceg a »trónörökös« címet nem használja; azt a címet csak az a főherceg szokta fölvenni, a ki egyenes leszármazás útján van hivatva a trónöröklésre. S nemcsak nálunk van az így, hanem más monarchiákban is szokásos, a mi egészen természetes is,

számba véve, hogy mindenesetre elképzelhető az az eset, hogy majd még ezután direkt trónörökös születethetik, minek következtében az uralkodó nemzetség ama tagja, a ki a »trónörökös« címet már fölvette, e címet újra letenni volna kénytelen. Hogy azonban a jelenleg fennálló viszony uralkodó nemzetségünkönél nem szokatlan, bizonyoság rá az a tény, hogy V. Ferdinánd életében Ferencz Károly főherceg nem viselte a »trónörökös« címet. Mindebből kivüláglik, hogy a trónöröklés kérdése teljesen meg van oldva. Nincs benne semmi kétséges, mert törvény és gyakorlat minden homályon felül emeli és — hála a Gondviselésnek — nem is aktuális. A koronás király teljes erővel és egészséggel tölti be magas uralkodói hivatását, környezze háttartalán szeretetétől és tiszteletétől a nemzetnek, mely egy abban az óhajában, hogy alkotmányunk és nemzeti fölrendelésünk hívséges gyamola késő és boldog életkort érjen.

Ugyanezeket tartalmazza a »Nemzet« cikke, megtoldva egy különös okoskodással, mely a trónöröklés kérdésének fölfevésében mindenáron a nemzet iránti kegyetlenséget s az uralkodóház szellemé és a nemzet ereje iránti bizalmatlanságot akar látni. Megint helytelen felfogás ez, fölösleges sok szót vesztegetni rá. Épp a monarchikus elv igazi megbecsülése, a fejedelmi tiszt nagy voltának igazi méltatása teszi szükségessé, hogy a trónöröklés kérdése, még az uralkodó életében, teljesen tisztázva legyen.

S ezt a teljes tisztázást a most megjelent felhivatalos közlések sem érik el. A mit kijelentenek, hogy t. i. közjogunk szerint a trónutódlás ez idő szerint Károly Lajos főherceget, illeti, azzal eddig is tisztában volt mindenki. De kétséges volt, hogy élni akar-e trónörökösi jogával és nem mond-e le arról p. o. Ferencz Ferdinánd főherceg javára, s ezt a kétséget kétségkívül támogatja az a körülmény, hogy Károly Lajos főherceg nem viseli a trónörökös címet. Azt mondják a felhivatalosak, hogy ez nem szokatlan dolog s ennek a bizonyításul hivatkoznak Ferencz Károly főhercegre, a kit V. Ferdinánd után szintén megilletett a trónutódlás joga s a ki még sem élt a trónörökös címmel. Ez a hivatkozás éppen nem szerencsés s nem megnyug-

vásra, hanem csakis a kétség megerősítésére szolgálhat. Ferencz Károly főherceg nem viselte a trónörökös címet, de nem is foglalta el soha a trónt, hanem lemondott róla most is dicsőségesen uralkodó királyunk javára. Nem azt lehet-e ebből következtetni, hogy a trónörökös cím nemviselésének mégis csak van valami rációja s ez összefügg a trónutódlásra törvény szerint hivatottnak a trón tényleges birtokbavételére vonatkozó szándékaival.

Egyszóval a felhivatalos felvilágosítás után is ott vagyunk a régi félhomályban.

Tiltakozó meeting Párisban.

Páris. aug. 6. Tegnap este a Fernandocirkuszban a szófiai kivégzések ellen tiltakozó meetinget tartottak, melyen körülbelül 2000 ember vett részt. Néhány posszibilista opponált és meg akarta a rendet zavarni. Verekedés támadt, mire az opponálókat a teremből kiutasították. Erre Goussett és Millevoye képviselők beszédekert tartottak, melyekben Sztambul magatartását hevesen megátáadták és azt mondták, hogy Sztambul a hármasszövetség esküje. A gyűlés meglehetősen lármás volt. Rochefort és Galinet egyhangulag tiszteletbeli elnökökké választották. Gabriel boulangista képviselő az orosz szövetségről beszélt. Vegre oly határozatot fogadtak el, mely a bolgár kormány magatartását elítéli. A gyűlés befejeztével az amnesztia propagálása ügyében gyűjtést rendeztek.

BELFÖLD.

Az elkeresztelési vita a Vatikánban. A párisi »Temps« római levelezője, a ki annak idején tüzetes tudósítást küldött lapjának a hercegprimás római utjának sikertelenségéről, midőn nálunk a kormánykörökben meg mindig azt beszélték, hogy a kérdés megoldása sikerült, újabb értesítést küldött lapjának ugyanezen úgyre vonatkozólag. E szerint gr. Revertera egy hosszabb tanácskozás folyamán, melyet a napokban Rampolla bíbornokkal a Vatikánban folytatott, bizonyos megállapodásokat hozott létre a római kuriával, a melyeknek folytán a magyar kormány rövid idő alatt új javaslatot fog a Vatikán elé terjeszteni az elkeresztelési ügyben modus vivendi létesítése tárgyában. Ezzel kapcsolatban új jelöllet fog ajánlatba hozni a zágrábi érseki székre is, a ki egyike ama négy egyházi férfinak, kiket eredetileg a kuria jelölt meg.

A berettyó-nifalusi választókerület Pappszász Károly, a függetlenségi jelölt támogatására a központból leérkeztek Várady Károly és Heckenast György orsz. képviselők is. Szunyogh Szabolcs kormánypárti

jelölt vasárnap tartotta programbeszédét, de minden hatás nélkül, pedig hangulatot csinálni vele ment Beöthy Andor alispán a fiával együtt, s a község házára is erőszakosan kitűzték a Szunyogh-zászlót. Vasárnap délután Várady Károly, a gödöllői kerület országos képviselője beszélt ezer főnyi halgatóság előtt nagy hatással. De lent vannak még Heckenast, Hentaller, Sturmán és Papp Elek képviselők. Pappszász győzelme biztos. — Pappszász Károly Sturmán és Hentaller képviselők kíséretében hétfőn Mezőkeresztesen, Berekböszörményen és Mezősason tartotta meg programbeszédét. A kormánypárt mindenféle veszteget és Szunyogh szolgabíró a legbotrányosabb hivatalos preszsiókat követi el testvére érdekében.

Oláh-gyűlés.

Megint Lukács Lászlóról, a laczfalusi pópáról szól az ének. Alig pár hete, hogy a kerületi szolgabíró a laczfalusi gyűlést betiltotta, alig egy hete, hogy ezen a gyűlésen használt sértő kifejezései miatt a szatmári törvényszék előtt kihallgatáson volt. E hó 7-én dr. Lukács és dr. Ratiu ismert bécsi és honi firmák Balászfalván oláh-gyűlést tartottak, melynek beavallott célja a román nép közművelődéséig való előmozdítása. Minthogy minden kitűdök a nap alatt, majd meglátjuk azt is, mennyiben felelt meg a gyűlés beavallott céljának.

KÜLFÖLD.

Az új angol miniszterium. Mint a »Voss. Ztg.«-nak jelentik Londonból, az új angol miniszterium előreláthatólag ekként fog megalakulni: Gladstone lesz miniszterelnök, Roseberry külügyminiszter, Harcourt pénzügyminiszter, Morley ir. főállamtitkár; a többiek mind új emberek lesznek: Labouchère, Asquith, Robertson, Hunther.

A péterfällérek. Mint Rómából jelentik, a péterfällérek az idén oly kevéssé kielégítő eredménnyel folynak be, hogy ez a vatikánban méltán kelt megdöbbenést. Főoka ennek az, hogy Magyarország és Ausztriából a más években befolyó nagyobb összegek most elmaradtak.

Törvény elé idézett trónörökös. Mult évben Gyurgyevóban meghalt egy Szezi Bazil nevű gazdag görög kereskedő, a ki vagonát végrendeletileg a görög trónörökösnek és nejeének Szófia hercegnének hagyományozta. A meghalt kereskedő három nővére pörrel támadta meg a végrendeletet, mert, állításuk szerint bátyjuk, mikor végrendeletét megírta, elmezavart volt. A gyurgyevói törvényszék október 4-ére tüzte ki az ügy tárgyalását s a görög trónörökös felhívta, hogy a tárgyaláson személyesen jelenjék meg.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Nem haragudtam rád . . . *)

Nem haragudtam rád, sokkal drágább a te Jóságod, szépséged; Kerültelek csupán s még akkor forróbban Szerettekkel téged!

És most együtt vagyunk, együtt vagyunk újra, Kezed a kezemben, Dobog a mi szívünk, nagyobb szerelemtől Dobog sebesebben.

Újra mosolyogni készletti szemedet Szemem pillantása, Enyhe, szelíd fényemmel tölti meg lelkemet Lelked ragyogása.

Nem haragudtam rád, — s ha te haragudtál Én gyönyörűségem: Az a sötét felhő szétfoszott felettünk, Megbékültünk szépen.

S midőn közelebb jön a nap és az égbolt Kiderül tavaszra, Ki tiltja meg, hogy a szegény vándormadár, Ne repüljön vissza?

Én is vándor vagyok, én is visszatértem, El se szállok többé, — Szeretők szivedben legyen az én félszem Örökkön-örökké!

Révi Nándor.

*) Mutatvány szerzőnek kiadandó verskötetéből.

ZÓNÁTLAN UTAZÁS.

— Kisujszállástól Tisza-Igarig. —

Szokás ily idősokban utazni, a mint kinek-kinek erszenye engedi. Fűrdőbe, vagy bércezes vidékekre önzodon levegőt szíjni. Ez utazás most zónás módon tehető. Én sem bércezes völgyek, sem üdítő vízforrásokhoz zónátlanokdám, hanem egy nagy tó partjához, mely most nem hajózható, halakkal nem bővülködő — hanem ékes kalászkokkal, zöldellő veteményekkel diszkeskedő. E szép nagy tó partján terül el Igar helysége, melyről itt az a monda, hogy hajdan Igarvára vala itt Őrs mellett, mely Őrs érzi hős magyar vezérünk Őrs emlékét, mikor az hős vízeivel Fűred irányában átuszatott a Tiszán, Kócs, Igaron át Őrsön letelepült vitéz hadával. E hősi vitézséggel kivívott tere volt az én zónátlan utazásom Kisujszállástól Igarig július 17-én.

Terhes, testrázó utazás ez, mert itt nincs zóna, nemcsak zóna nincs pedig, hanem a Tibucz karczagi nagy csarda mellett s környékén elterülő nagy pusztaságon a kisujszállási határtól Tibuczig még rendes kijelölő út sincs, szerencse, hogy ily száraz időben volt utazásom, mert kiszáradva voltak azon süppedékes vizerek, melyeken életveszélylyel lehet áthatolni esős időben. Kopár térség ez, melyen nem zöldel csak egy enyhet nyugtató fa is. Csudálatos, hogy e téren, midőn Kisujszállás, e nagy vasuti gőczponttól nem messze van, vasut nincs Fűredtől Madarason át Kisujszállásra, de még rendezett köves út sincs. A kisujszállási határban van két árok közé szorított rendes út, ez hát utnak elismerhető, bárha ragadós anyaga is esős időben.

17-én reggeli 3 órakor indultam ki kis hajlékomból e zónátlan utra, néhány méter távolságra alig haladt kocsim, sűrű köd, mint novemberben szokott lenni, borította el a lát-határt, mely csak Tibuczon túl kezdett szét oszladozni. Elhagyva a kisujszállási végső tanyát, utunk a karczagi utneklől nagy pusztán vitt keresztül, melyen nem zöldel csak egyetlen élő fa sem, mely enyhitő árnyat adna az utasnak. A kiszáradt, vízborított ereken oly döcögős az út, hogy a kocsi majd kirázza az ember lelkét, de most ez is szerencse, mert esős időben ez ereken nagy aggodással lehet keresztül hatolni.

Madaras környéke már derültebb kezdett lenni. A várost u. y látszik, mely vízlaposság veszi körül nagybörbész, nagy völgyek most vizelelenek, a város dombon látszik elterülni. Utunk a városon vitt keresztül, melynek fő-utczáján emelkedik a díszes ref. templom, iskola, paplak, város háza. A templom körítve vasrácsozattal.

Madarasról kimenve, a város alatt elterülő Gacsja pusztát érem. Itt már egészen más világ kezdődik. Egészen Őrs nagy hegységig változatos vidék terül el dombokkal és völgyekkel, az utnak szélein zöldellő fak lengedeznek, hús árnyékokkal üdvözlik az utazót. A föld talaja már homokos, de azért termékenynek látszik. Az őrsiek tanyái fákkal diszkeskednek. Örvendeztető tájak ezek, egészen ellentétesek a kunsági kopárságokkal, mintha más faj emberek laknának itt.

E kellemes uton érkeztem Őrs nagy helységébe, mely dombon terül el a nagy tó partján. Már messziről féhérik a nagytemploma, és szép kalvária kápolnája, mely mindjárt a

bemenetelnél a keleti dombon emelkedik, szép, nagytemploma, a piac közelében csinosan körül kerítve. A házak, épületek csinosasága, tisztasága lakosainak jólétét mutatja, hallomásos szerint jómódúak is. Lakosainak erkölcsét, vallásos érzületét mutatja, hogy az udvarok egymástól ritka helyen vannak elkerítve, mégis békeben élnek egymással. Római katolikus vallásúak.

A helységből Igar felé menve, a helység alatt terül el a kassai káptalan nagy birtoka, a helység alatt vannak a tisztí szép lakok, a cselédek lakházai és a terjedelmes gazdasági épületek. Itt e mi vidékünkön már régóta nem láttam golyafészket; de itt a tiszták keményen egy méternyinél is magasabb golya-palota van, melyen csendesen álldogál a golyapár. Hej! régi fészek már ez.

Órstól egyenesen visz az ut Tisza-Igarra, menve jobb felől termő dombok nyulnak Igaron keresztül Tisza-Fűredig, bal felől pedig az ugynevezett Nagytó völgye húzódik Igar alatt Szöllös-Szentimre felé. Tariczki Endre fűredi plébánus, a tudós régész azt írja e nagy tórról, hogy ez hajdan a Tisza folyása volt. Nem lehetetlen, mert Igar alatt igen magas partjai vannak, melyen emelkedett volna a monda szerinti Igarvár. E nagy tó partján terülnék el a régi földbirtokosok lakhelyei, északkeletre a lakosok háza, melyeket körül öveznek a szőlőskerti dombok.

Van reformás egyháza, melynek temploma egy szép kertben emelkedik, mellette a lelkészlak a nagy tó partján, átellenben a fi-és leányiskola meglepő épülete. Van r. kat. főkegyház is, templom és iskolával, az őrsi parokhiához tartozó. A kistemplom bekerített szép kertben. Nevezetessé teszi a helységet idősb Széki

Kaszanyitzky Endre
 Előbb
 Kúhinka I. K.

vonat.

alatti készítésére, mely a
 alom e jónak bizonyult

10 ft. o. é. Készítésére
 egyes gyártmányért ke-

ritás érhető el fe-

aloknak kellemes erőtel-

50 kr. (600—1000 literre

lvapalinka, törköly, fű-

blummulatlan minőségben.

DY FÜLÖP
 gyára PRÁGABAN.

és gépgyár
 arsaság.
ESTEN.

ZI-UT.
 Kerepesi-ut 77
züléket

su ekék,

s aczál-ekéket,

ADATS-féle
 ivelő-eszközök,
 18—10.

ás" sorbavetőgépek
 ok, örlőmalmok és
 redeti amerikai ké-
 zeli vasutak stb.
 s-Várad-utca.
 egyen és bérmentve

atin

itők

77—

Nyári szórakozás.

Irt: Lovász János.

Ha az ember nem eléggé bátor ahhoz, hogy egy kissé beteg legyen s így akarva nem akarva kénytelen a fürdőből itthon maradni, unalmas idejét igyekszik valami szórakozással élelkebbé tenni.

Az izlés természetesen sokféle. Némelyik embernek az is szórakozás, ha naponként 3-4-szer ruhát vált s mielőtt utazna menne, minden ruhát megáll csupa időtöltésből a tükör előtt, hogy gyönyörködje bájos önmagában. Igenis önmagában, mert korántsem azért öltözködik oly gyakran, mert neki a ruha tetszik, hanem szerfelett kíváncsi arra, hogy valyon milyen kinézést kölcsönöz arcának a különféle szabású és színű ruha.

De hát ez uri passzió!

Vannak mások, a kik vacsora után ablak mellé ülnek s elgyönyörködnek a tuloldali ház ereszen csipiről verebek játékán. Ha besötétül, elfüstölnek néhány cigarettát és most jön a valóságos passzió: végig fűtörésnek egész operetteket és holmi »Köbi gigerl« áriákat. Mikor aztán a fenséges passzió befejeztével készülnek lefeküdni, elbizakodva mondogatják magokban:

— Oh mily szép is a természet! Mily andalító a madarak éneke! Csak érteni kell hozzá!

Ez még költői szórakozás!

Ismerek egy kisasszonyt (meg kell jegyezni, hogy csak távolból) a ki belebolondult a Bánffy-nótába s minden nap nyitott ablak mellett zongorázta és énekelt azt reggel, délben, este szomorubból szomorubb odaadással. En rendszeren akkor érek az ablak alá, mikor így zokog.

Oh, hozd vissza enyhe szellő
Szép tavasz . . . stb.

Mit érten ebből az ember? A rég elsurranó tavaszi szellőket óhajtaná talán visszavárni?

Hiszzen szép kívánság, de hát merő hiabavalóság biz az.

... Nekem is van valami pompás nyári szórakozásom, a mibe én is úgy belebolondultam, mint a gigerli önmagába, vagy a természet barátja a gigerli nótába, vagy a sok tavaszt látott kisasszony a hasztalan visszasírt enyhe szellőbe.

Alig várom a forró nap bucsu-pillantását, csak úgy lesem a szétterülő est imbolygó leereszkedését, veszem a pálczámat és kilépek az utcára. Űde, frissítő fuvalom érinti arcomat. A hársorok előtti fak borzongó galyai susogva hajlongnak felettem. A mi a természet nyelven annyit jelent, hogy jó estét kívánnak.

En természetesen megértem e néma üdvözléseket és mivel külön-külön nem viszo-

nozhatom mindeniket, tisztességtudón levezem kalapomat és fedetlen fővel sétálok végig alattuk. Így érek a sétatérre, melynek lombjai teljes sötétségbe burkolják a járó-kelőket. Pedig vannak szép számmal, a kik velem együtt hasonló módon szórakoznak.

Lassu tunyasággal sétálgatnak, a bágyasztó napi munka után átengedve magát ki-ki a »dolce far niente« jól eső élvezetének. A padokon hallgatagon ülnek a nénekek, kibontott fejkendőikkel, kezökben folyton működő legyezővel. Kedves kis leánykák, egymás karjába kapaszkodva, a sötétben is előfehérlő könnyű, kivágott ruhákba öltözködve vezetik a család korosabb tagjait. A néma sötétségben egy-egy fénylő szivar tüze bukkán elő, a mi azt jelenti, hogy nem mindenki elégszik meg csupán a sétálással, hanem e mellett a szivarozás passzióját is üzi. De meg a szunyogok is hozzá léven szokva az esteli szórakozáshoz, úgy látszik, nem teljesen felesleges a füstölés.

A kivilágított kávéház nyitott ajtaján át zenehangok édes harmóniája terjed szét. A kísérlet annyira remekül dolgozik, hogy a másodprimás fortissimo játéka csak elvétve hangzik ki. Hja! hiába, az első primás csak nem játszhatik ilyen korán és holmi 10 krajczáros publikumnak!

Bolyongok a sétalók között, nem ismerve senkit, nem gondolva senkivel. Tulajdonképpen sokszor kellene köszönni elem kerülő ismerősöknek, de hát este van, nem lát az ember punctum! Hallgatom a muzsikázót is, legalább azért állok meg a kávéház közelében, valójában azonban magam sem tudom, hol jár az eszem. Mig egyszer csak távolról felsikolt egy éles fütty, hosszan, hullámosan s én szép csöndesen megindulok fő-fő szórakoztató helyemre: a vasuti állomáshoz.

Milyen más képe van itt az életnek!

Jobb lábommal beteszítom a zár nélküli ki- s befelé nyíló ajtót, de ugyane pillanatban belülről is taszitja valaki hasonló igyekezettel kifelé. A kifelé törekvő valaki, a kinek bizonyára sietős utja van, természetesen nem engedhet, hanem vállával neki dől az ajtónak és nagyot lödít rajta.

A következő perczben én a másik ajtón kaczagva lépek be, míg elhagyott helyemen egy porköpenyegbe csavart uri ember tápáskodik fel a földről, kiserőben balesetét megfelelő gyors tempóban elhadart hálalkodásokkal. Aztán fut tovább!

Az előteremben a pénztár előtti vaskorkorlátok körül minden rendű és rangú utasok — kezökben tartva a kiolvasott zónapénzt — váltják fel egymást. Amott a kifüggesztett utazási tábla előtt lábujjhegyre ágaskodva tanulmányoz egy czvikkeres ur valami kejtázási tervet. Notest tart a kezében, jegyzete ket tesz, fel lábát pedig a földön heverő podgyászán pihenteti. Valószínűleg kényelmi szempontból.

lettem levő fiatal ember, anyagyházunk főiskolájának küldöttje, immár tiszteletes Gyapai Kálmán ur fog a hívőknek magyarázni.

Miden szem a főbíróra volt irányozva. Egyszerre hangzott fel a tömeg ajkán a családós szülte hang, mi közé itt-ott vidám nevetés is vegyült.

— Hiszen ez csak legatus, nem garabonciás diák.

A tiszteletes meghallotta az utolsó szavakat. Itt volt az ideje, hogy egy erkölcsi predikációt tartson a népnek; a vége Balogh uramhoz volt intézve.

— Balogh uram megette kenyere javát; jó példával kellene elől menni a helyett, hogy világgoságot terjesztene, maga is sötétségben jár. De nem veszem rossz néven ez alkalommal, hogy elhírtelenkedte a dolgot, mert hiszem, hogy máskor tölem fog először tanácsot kérni. E naptól kezdve rajta maradt a Balogh familián a hirtelen titulus. Tehet ő róla, hogy a falu nem felejtette azóta el? Erdemes ezért a történetért a gyermekek boldogságának útjába állani?

A Péter fiu talán buslakodni fog, ha megtudja; majd megvizsgálatódik.

Balogné épen most faradozik rajta az udvaron, hogy Petit felvidámsa. Balogh, a mint háza hosszú berenája mellett elhalad, meghallhatja minden szavát.

— Gombház, ha leszakad lesz más. Fiu vagy te, nem felhatsz, hogy párlában maradsz. Még bársony cipős leányt is kaphatsz. Más leány is van még a faluban, a kinek nem csúg a padlásáról a »leánykérő« keszkenő, nem csak Szabó Erzi. Rátartósak most a lányok, fiam; nem szeretnek mindjárt az első kérőhöz hozzá menni. Na hiszen, asszony korukban dicsekedhetnek vele, hogy hány háztűznéző nyitotta be a kilincset reájuk. Közledek a farsang, elég hosszú lesz; a leánykérő, ha két pár csizmára valót szolgál is, kitelik a láda fiából.

Jön egy hordár. Sapkája a kontyán fityeg, a szájában valami podgyász jegyet szorongat, a két karja meg tele van büröndökkel. Nem néz és nem lát utjában senkit, megy előre feltartóztatlanul s ha az ember szerencsés és közlelébe jutni, megérezheti, hogy a podgyások nem csak vonz — hanem taszító erővel is bírnak.

Utasok találkoznak egymással.

— Ah! jó estét kedves nagysád! hát itt van?

— Itt! Hát maga itt van Baki ur?

— Itt én.

Hová utazik? És ön? Mikor indul? Meddig időzik ott? Phü de meleg van. Szerencsés utat! stb . . .

Nezzünk be az étterembe. Minden ablak tárva nyitva. Itt a léghuzam szóba sem jön, fődolog, hogy meleg ne legyen. Majd lesz a coupékban. Ismeretlen alakok ülnek az asztalok mellett és gyorsan falatoznak. Még teljes egy óra idejük van, de azért nem képesek nyugodtan enni. A pinczérel azonban tíz perczig is elveszedeznek, a miért oly méreg drágán számítja fel a bécsi szeletet, vagy a nyárson sültet.

A borpinczér elmélázó arcza, zsebbe dugott kezekkel áll egy szekrény mellett. Semmiségre meresztett tekintete elárulja, hogy titokban olvasgatja zsebében a ma összegyűlt »tisztelőt díjat« (vulgó borralvalót.)

Igy természetesen 3-szor 4-szer is rá kell kiáltani, míg kegyeskedik egy spriczerrei elő csoszogni. Egy asztalnál fiatal párok társalognak. A férjek rendkívül szívesen jöttek kikísérni fürdőbe induló feleségüket a nagy igyekezettel járnak feleségük körül, susognak, szellemeskednek, igazítanak valamit az utazó kabát gallérján, vagy a kalap leomló szalagján. Látszik arcukról az öröm, — a mit csak is a szalma-özvegység sokat ígérő szabadságának érzete varázsolhat elő.

Hát a nép, a fonséges nép, hogy szórakozik a III ad oszt. váróteremben? Kellemetlen füstös levegő érinti az embert, a mint belép. Gyermek sírás, katona történetek hangos kitérészei, a veletlen viszontlátás öröm kifejezései, egy-egy dudaszűrő hortyogás a szegletből, ezek azok a fülérzékünkre ható valamik, a melyek füstös, pálinka szagu levegővel vegyülve a belépet érintik.

Kilépünk a peronra. A fal mentén sorban alusznak szürös atyfiak, mit sem törődve az ide oda mozgó publikummal.

A vaskorlátokhoz dülve az érkező vonatokhoz kijött népség ácsorog s minden füttyentésre azt véli, hogy no most érkezik a várva várt.

Kevés vártatva csakugyan jelzi a csengő egy vonat megérkezését, sürgés forgás támad a peronon kívül. Némelyek már előre készítik zsebkendőjüket, hogy a coupé ablakában elbukkanó ismerősüket üdvöbogatással fogadják.

Balogh Gergely benyitotta az utcáját. Egy szavából meggyőződhetek, hogy mindent tud.

— Meszse még a farsang. Ha felkötöttük a haragot, be is haragozunk. Ugy illik a hirtelen Balogh familiához. Fogd be azt a két derest Peti, megyünk.

Mikor kifordult a Balogh kuriáról a szerkér, Szabó Erzi ablakán át nézte; — talán sejtette, hogy hova mennek, azért lopózott egy könyecsepp a szemébe, mely még azután is ott csillogott, mikor eltűntek a szemei elől.

Balogh Gergely csak akkor látta jónak fia tudomására adni, hogy háztűznézőbe mennek, midőn a falut jó messzire hagyták hátuk megett. De nem sokat törődött vele, — Balogh Péterné nem lesz egyiktől sem, ha Szabó Erzit hozzá nem adják, biztos volt ebben s nem tett ellenvetést.

A Rózsásnál volt az első állomás.

A Rózsás egy utszéli kocsmá. A hosszú pónzra kötött széna jó messzire kilóg az országotra; lábában két tárva-nyitott rozoga ajtaju »állás« vár az utasokra. A kocsmát három oldalon körül futotta az iszalag, mely itt-ott ablak magasságra felmúlt.

A Rózsásnak legnagyobb nevezetessége, hogy szép asszony méri benne a környéken »bicska nyitó csiger«-nek nevezett bort.

A másik nevezetessége az a Rózsásnak, hogy a szélrózsa három irányba felé fekvő falára nagy betűkkel van kiírva a csalogató rigmus, hogy mindenkinek szemébe tünjék:

Itt a világ közepe,
A ki nem hiszi jöjjön be!

Az utasok nem is mennek el a Rózsás mellett, hogy be ne tekintsenek.

Az »állás« most is tele van szerkérrel; bent a kocsmában a vásáros nép tart pihenőt.

ják. Nehány percz alatt a coupék kiürülnek, a térség ismét tiszta lesz, míg a beszállást jelző csengettyű szava meg nem szólal. Csökölözés, podgyász utáni kapkodás, sírás, csoszogás, sietés váltakozik néhány percz alatt százszor is szemünk előtt. Még csak egy-egy megkésétt tojásos kofa keresi a kijáratot, — vagy egy tapasztalt utazó sétál ki nyugodtan coupéjához.

S a vonat prűszkölve, dohogva indul utjára . . .

... Csendesen lépkedek hazafelé. — A csillagos ég látása merengő gondolatokat költ fel bennem. Már megfeledeztem a robogó vonatról, az utasok larmájáról, csak nézem az égboltozat csodás nagyszerűségét, milliárdnyi bolygó tűz szemével, halvány fényű hű vándorával.

Érzem, hogy nem vagyok teljesen egyedül: körültem a természet csodái, a ragyogó csillagok. És mégis utamból hazatérve, hány-szor vetem fel magamban azt a kérdést, melyre mineddig nem nyertem még elhatározó választ.

Azt a kérdést, hogy valyon, nem lenne e százszorta élvezetesebb ez a szórakozás, ha hasonlóan a természet vonzerejéhez, ama sok csillag közül egyetlen egy csillag csak nekem ragyogna és csak abban az egyben gyönyörködném mindaddig, míg a természet másik törvényének engedve, magam is az örökös egyedüllet végtelenségébe hullanék le?!

Ki tudja, elérhetem-e azt a várva várt csillagot?

Annyi bizonyos, hogy csupa szórakozásból sokszor elalatt még ez a kérdés.

Ujdonságok.

* A redactióban. Szomorun, lassan perczegnek a tollak az ifju emberek kezében. Hiába! Kevés a kézirat, a lapot pedig meg kell töltetni. A szerkesztő rideg méltósággal ül trónusán s kilátni a szeméből, hogy sok a kívánsága. — Gyorsan, a mit csak lehet!

— Kereki ur! hangzik a főnök harsány szava.

— Tessék parancsolni!

— Mit ír?

— Még semmit. Gondolkozom.

— Irjon kérem egy második cikket Bismarck párisi utjáról!

— Hevess ur!

— Mit tetszik parancsolni?

— Egy fürdői levélre van szükség.

— Hiszen van a fiókban ezer is, szerkesztő ur!

— Ön de ostendei egy sincs! Kérek egy ostendeit.

Beront az ujdonság.

Pompás, nagyszerű! Egy gyermekvilkos anya, sikkasztó pénztárnok, tolvaj csász! Van tárgy, hála istennek!

— Az kevés! szól a szerkesztő. Irjon még egynehányat! Pld. »Felsült ugorkatolvaj, nagy dinnye-lopás, uzsora 200 %-ra, elfogott rablóvilkos, dynamit merénylet a Kis Kasán.« Így — elég lesz.

— jól ütött ki a dorogi vásár, telik mulatságra.

A boglya kemence mellett Sivóné unokái muzsikálják ki a vendégek zsebéből az egy pár krajczárt; mikor Balogh Gergely belép a fiával, akkor kezdik rá azt a nótát:

Be van az én szüröm uja kötve,
Hallod pajtás — ne kotarász benne.
Az egyikbe acél, kova, tapló
A másikba száz forintos bankó.

Ez a Szabó János nótája, a ki ott ül a verézés benyiló mellett s a korcsmárosnéval beszélget.

Balogh meghuzódik fiával az ajtó megett asztalnál. Alig foglalt helyet, hozza a korcsmárosné a gölya nyaku üvegben a bort, melynek savanyúságát édes mosolylyal, nyájas köszönéssel igyekszik elefejtetni.

Szabó lopva vet egy pillantást felejük. Két haragos nem fér meg egy aszárdában. Magára veszi a háta megett panyókán heverő szűrét, vállán megrázza egy — párszor, — a csattja olyan tompán csörög, mintha gazdája duzzogását akarná kifejezni.

A korcsmárosné mellette termett.

— Még meg sem ette a ló az abrakot, sógor. Már menni akar?

Szabó a fogaí közt szűrte át valami választ felét.

A korcsmárosné tovább incselkedett vele. — Csak nem sietős az utja? A tanya-ról jön, estig rák ujdőjára is haza érhet. Na de ne szólj szám nem fáj fejem. Másutt talán jobban tudják marasztalni. A »nyulás«-beli korcsmárosné érti a módját. Szobeszed, nem akad ura, magam ugyse hiszem. Más itt a baj. En rokon vagyok, idegenebb az idegené, mert nem fogja nálam a hely.

(Folytatás köv.)

Es az
lik a lap a

* A
miniszterium
ki: A kolera
végett, a be
bizott minis
földmívelés
osztárák kor
nek, főzele
állati bórök
hozatalát é
Ezen rende
az az illeto
mására jut

* Az
lyet e hó 1
pesten, ren
nyekre 8 p
értékes m
rencz és E
főváros és
sikerültek
zetését. Er
át's ő vez
sokat s a
lyeket nem
soknak ér
Perencz —
himnus-a
* Vizknai
zenekari k
teljes zene
nepelyen t
is részt ve

* Es
gyar nyelv
dit a köze
czeni váro
szár-erz
gasson ki
gáló katon
keresés vé
parancsnok
katonát —
v e e n d
kicsiny do
zós hadser
gis vivmán
mel jegyez
gos hódita

* A
ügyvédi ka
hó 14. es
di értékek
nek. Ebből
dapesti ug
zal a kére
rendjén ki
ki a reform
részeire eg
anyagi me
hogy ez t
öntudatos
miszerint
könyvtár,
gáljon 3.
szükséget
a követke
Az ügyvé
szama Bu
emeltetik.
három év
közvetlen
— az elm
pénztáros
v a l a s z
tási képe
kamara u
magyar k
páltassék
neket is
kita szitot
gyelmi el
egyserűb
rendbűnt
tömegek k
ságával je
forrasaim
tartás áll
szerint a
kirendelés
f) Az insé
és árvái r
ügyvédekr
vén, anna
intézkedje

* A
irnak Bih
Márton L
elt a közs
tartotta fe
asszony az
keresztül
volt, lass
adhasson
párna is.
gény assz
nem dolg
költözött
szegény a
kapuba s
vány kez
alamizna
huzta vis
könyörül
földben, r
visszavon

coupek kiürülnek, míg a beszállást nem szolal. Csópkodás, sirás, csobehány perc alatt Még csak egy-egy esi a kijáratot, — sétál ki nyugodtan ve, dohogva indul dekek hazafelé. — A gondolatokat költ sztem a robogó volol, csak nézem az rüségét, milliárdnyi any fényű hű ván- gyok teljesen egye- et csodái, a ragyogó hatatérve, hány- zát a kérdést, mely- em még elhatározó valyon, nem lenne a szórakozás, ha zerejéhez, ama sok csillag csak nekem az egyben gyönyör- a természet másik agam is az örökös hullanék le? ! azt a várva várt gy csupa szórakozas- z a kérdés.

Ágok.
an. Szomorun, las- az ifju emberek ke- ezirat, a lapot pedig sztó ridég méltóság- a szeméből, hogy vorsan, a mit csak zik a főnök harsány ni!
dolkozom.
gy második cikket utjáról!
mesolni?
re van szükség.
kban ezer is, szer-
gy sincs! Kérek egy
z.
! Egy gyermekgyil-
arnok, tolvaj csősz!
a szerkesztő. Irjon
Felsült ugorkatolvaj,
a 200 %-ra, elfogott
erénylet a Kis Kas-
vásár, telik mulat-
e mellett Sivóné uno-
degek zsebéből az egy
alogh Gergely belép a
zt a nótát:
om uja köve,
e kotorássz benne.
ova, tapló
entos bankó.
nótája, a ki ott ül a
s a korcsmárosnéval
fiával az ajtó megett
lyet, hozza a korcs-
vegelyen a bort, mely-
mosolygós, nyjas kö-
zetni.
egy pillantást felejük.
g egy csárdában. Ma-
panyókan heverő szü-
— párszor, — a csatt-
mintha gazdája duz-
ellette termett.
ette a ló az abrakot,
szűrt át valami falasz
váb inceskedett vele.
ós az utja? A tanya-
ára is haza érhet. Na
faj fejem. Másutt talán
almi. A nyulasa-beli
dját. Szóbeszéd, nem
hiszem. Más itt a baj,
ebb az idegennél, mert
s köv.)

Es aztán irnak, némán irnak és megte-
lik a lap az év legunalmasabb szezónjában.

*** A kolera.** A kereskedelmi m. kir. miniszterium a következő rendeletet bocsátotta ki: A kolera behurcolásának megakadályozása végett, a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök, a pénzügyminiszter és a földművelésügyi miniszter urakkal, valamint az osztrák kormányfővel egyetértőleg, a gyümölcsök, főzéléknek, zöldségnek, kaviárnak, halsnak, állati bőröknek és egyéb állati terménynek behozatalát és átvitelét Oroszországból tiltottam. Ezen rendelet azon nap lép hatályba, melyen az az illető rév-, illetve vámhivatalnak tudomására jut.

*** Az országos dalárünnepély,** melyet e hó 16-tól 19-éig tartanak meg Budapesten, rendkívül fényesen igérik. A versenyekekre 8 pályadíj lesz kitűzve s valamennyi értékes műbcsü tárgy; köztük van Liszt Ferenc és Erkel Ferenc ezüst mellszobra — a főváros és daláregyesület díjai — melyek igen sikerültek. Az ünnepély művészi részének vezetését Erkel Sándor országos karnagy vette át s ő vezényli az ünnepélyen az összelőadásokat s a mainén azokat a darabokat, a melyeket nem a szerzők vezényelnek. Az előadásoknak érdekes részét fogja képezni Erkel Ferenc — pályázaton kívül írt — »Királyhimnus»-a s egy dala s Zichy Géza grófnak »Vizaknai hősök» című darabja, a melynek zenekari kíséretét a filharmóniai hangverseny teljes zenekara szolgáltatja. Az orsz. dalárünnepélyen tudvalevőleg a debreczeni dalegylet is részt vesz.

*** És mégis mozog a föld!** A magyar nyelv lassan-lassan, lépésről-lépésre hódít a közös hadsereg körében is. A debreczeni városi arvaszék megkereste a 16-ik huszár-vezetőkörét az iránt, hogy hallgasson ki árva-ügyben egy azon ezrednél szolgáló katonát. Az ezred-parancsnokság a megkeresés vétele után utasította a 3-ik század parancsnokságát, hogy hallgassa ki az illető katonát — magyar nyelvben fölvéveendő jegyzőkönyvben. Látszólag kicsiny dolog ez, de ha rá gondolunk a közös hadsereg zárkózott német jellegére: mégis vivmányunk kell azt tekintenünk s örömmel jegyezzük föl, mint a nemzeti nyelv jogos hódításának egyik jelét!

*** Az ügyvédek mozgalma.** Az ügyvédi kar anyagi helyzetének érdekében aug. hó 14. és 15. napjain Győrött országos ügyvédi értekezlet lesz, a melyre nagyban készülődnek. Ebből az alkalomból Maisis Mór dr. budapesti ügyvéd a győri kamara elnökéhez azzal a kérelemmel fordult, hogy az értekezlet napirendjén kívül következő pontokra is terjeszse ki a reformot: 1. Létesítsék az ügyvédek részére egy központ, ahol azok minden külön anyagi megterhelés nélkül találkozhassanak, hogy ez uton a kamara tagjaiból egy tömör, öntudatos testület keletkezzen. 2. Mondassék ki, miszerint a köztemplált gyűlély a kamarai könyvtár, illetve olvasó terem céljának is szolgáljon. 3. Mondassék ki, miszerint a közgyűlés szűkséget látja, hogy az ügyvédi rendtartásba a következő új határozatok felvétesse: a) Az ügyvédi kamara választmányi tagjainak száma Budapest 45-re, a vidéken pedig 37-re emeltesse. b) Azok a választmányi tagok, akik három évig mint ilyenek tényleg működtek, a közvetlenül következő választás alkalmával, — az elnök, elnökhelyettes, titkár, ügyész és pénztáros kivételével, kik akkor is újból megválasztathatók, — szenvedő választási képességgel nem bírnak. c) Az ügyvédi kamara új kamarai tagok felvétele ügyében a magyar királyi kuria beavatkozását emancipáltakassék, nehogy kénytelen legyen olyan egyéneket is felvenni kebelébe, kiket a bírói kar kitaszított. d) A nehézkes és célszerűtlen fejegyelmi eljárás gyökeres reformálása mellett az egyszerűbb, alapra fektetett becsületbíróági és rendbüntetői intézmény is hozassék be. e) A tömegek kezelésével és a távollévők gondnokságával járó díjak az ügyvéd rendes keresetforrásainak egyikét képezvén, az ügyvédi rendtartás állítsa fel azokat az alapelveket, melyek szerint a bíróságok és arvaszékek a gondnokkirendelés ügyében eljárni kötelesek legyenek. f) Az inségre jutott ügyvédek, azok özvegyei és árvái részére alapítandó nyugdíjintézet az ügyvédek nézve erkölcsi életkörülest képezvén, annak létesítéséről az ügyvédi rendtartás intézkedjék.

*** Az élet nyomora.** Megindító esetet irnak Biharmegye Sáp nevű községéből: Egy Márton Lázárné nevű szegény özvegy asszony élt a községben, a ki a keze munkája után tartotta fenn négy kis gyermekét. A szegény asszony azonban egyszerre beteg lett, heteken keresztül nyomta az ágat s ami kevés holmija volt, lassankint eladogatta, csakhogy kenyeret adhasson a kicsinyeknek. Így ment el az utolsó párna is. Eljött a nagy munkaidő is s a szegény asszony még mindig a kórágony feküdt; nem dolgoztatott és a szegényes hajléka beköltözött a legijesztőbb nyomor: az éhség. A szegény asszony felvászorogott ágyából, kiült a kapuba s a betegségtől kiaszott, reszkető sovány kezeit kinyújtotta az arra járók előtt alamizsáért. Szászor tette ezt és szászor húzta vissza üresen. — Hiába, szép virág a könyörületesség, de nem terem meg minden földben, minden szivben. A szegény asszony visszavonszolta beteg testét a szobájába s mi-

kor meglátta az éhségtől elgyötört és lesóvnyodott kicsinyeit, egy pillanatra borzasztó gondolat villant fel belé gyábjában: megöli gyermekeit és magamat, hogy megszabaduljanak a nyomortól. De szive borzadva fordult el a rettenő gondolatától és elhatározta, hogy — lopni fog a szomszédjától. Tízszor is újra kezdte, míg at bírt mászni a gyermekeknek is alacsony kerítésen a szomszéd telekre. Óriási küzdelmébe került, míg beteg testét átvonszolta a nyitott ablakon, hogy kenyeret lopjon. És lopott. Jól tartotta a kicsikéket, maga egy falatot sem evett a lopottból, megcsókolta őket, aztán kiült a kapuba és a legelső arra menőnek megmondta, hogy lopott, hogy hivjanak rendőrt. Az asszony csakugyan bíróság elébe került. A káros fél nem csak hogy panaszt nem emelt ellene, de sőt még egy másik kenyérral is megajándékozta, de a törvény ridég betűje kéréhetetlen, akár a halál. A lopás tudvalevőleg hivatalból büntendő cselekmény s mint hogy a szegény asszonynak egy rozoga szekrény zárát is fel kellett pattantani, hogy a kenyérhez hozzá juthasson, a bíróságnak betöréses lopásnak kellett paragrafus szerint minősítenie tettet s özv. Márton L.-né, a miért éhező gyermekeinek kenyeret lopott, hat hávi börtönrre ítélték el.

*** Zichy Jenő gróf kutatásai.** Zichy Jenő gróf már hosszabb idő óta tesz tanulmányokat azziai nagy utjának előkészítésére, melynek célja a magyar ősök nyomainak keresése. E munkájában a gróf sok hasznát vette Eckert orosz tábornok munkájának. A Kaukázus ősi törzseiről Eckert, kivél a gróf ezen a réven ismerkedett meg, — mint a Székcskf. és Vid. írja — legközelebb Zichy Jenő gróf látogatására Magyarországra érkezik és jelen lesz azokon az ásatásokon, melyeket a gróf az országnak több, a honfoglalás idejéből fontos pontjain fog rendezni.

*** Zsidó koldusok.** Ez a két szó egy egymás mellett az elképzelhető legnagyobb ellentét, kivált az olyan élelmesnek tartott fajnál. Már pedig ez ugy van. Maramaros és Ugocsa valóságilag elárasztja ilyen semmirekellő naplopókkal az egész országot. Nékünk Debreczenben ugy mint más városban is elég bajunk van a városi rendes koldusokkal, a kiknek kelletlen tolakodásait még nem rendszabályozták eléggé: látunk kel még olyanokat is, tudunk kell olyanokról is, akik idegen illetőségűek, vagy talán illetőség nélküliek, mert ki tudja honnan szakadtak ide? Vannak köztük olyan apró-cseprő piszkos neveletlen kölykök is, a kiknek büze száz lépésre megérzik, a kik ilyen könnyű és szegénytelen keresetmódra adták magukat s ugy nőnek fel, mint valami majmok, csakhogy nem a fahoz hanem »embertársai»k. tárczájához kapaszkodnak tolakodásaikkal. Mikor lesz már ennek vége? Mikor fogunk megszabadulni az ilyen undorító alakok látásától? Egy ilyenről már eléggé szigoruan elbánt a napokban rendőrségünk. Kivánatos volna ellenük általános razziat tartani s aztán ugy eltoloncolni őket Debreczenből, hogy megemlegessék örök életükben s ne merje soha egy pályatársuk se betenni lábát azon városba, melynek jószívü, könyörületes, türelmes, de tiszta, becsületes és szorgalmas kenyerkereső polgárai vannak kivétel nélkül minden feleketben.

*** Pedig jól mondta.** A hortobágyi állakállítás alkalmával egy lovar bravurjáról híres gróf lóháton akart keresztül menni a Hortobágy folyón s a parton heverészt gulyástól kérdé, hogy kemény-e a folyó feneké? — mire a gulyás igennel felelt: de alig tesz a ló néhány lépést, már hasig süpped az iszapha. Erre bosszusan rival a gulyásra, hogy miért merete azt mondani neki, hogy kemény a folyó feneké. — »Hát kemény is a! — felel vissza a gulyás félvállról — csakhogy a ló lába nem ért még odáig!»

*** Óra lopás.** Egy helybeli óras üzletnek egyik segéde elhatározta, hogyha már a napot nem lophatja, órát fog lopni. És megcselekedte. Két szuronyos rendőr fedezete alatt be is vonult a 3. ker. rendőrkapitánysághoz, a hol térére borulva kért bocsánatot gazdájától. Ez elerzékenyült s meg is bocsátott neki azon reményben, hogy többé az ilyen gazsággal annyival kevesebé fog megpróbálkozni, mert nem ért hozzá.

*** A színházi nyugdíjintézet** javára rendezett szombati hangverseny jövedelméről a következőkben számolnak be a rendezők: Bevétel: eladott jegyekből befolyt 144 frt 60 kr, felülfizetésekéből 27 frt 50 kr, — összes bevétel: 172 frt 10 kr. Kiadott költségekre: 81 frt 56 kr. (Még pedig: zongoraért 14 frt, városi engedélyért 13 frt, szinlaphordás és ragasztásért 9 frt, apró költségek 18 frt 56 kr, virágokért 2 frt, Dainoky Béni utiköltsége 25 frt.) Tiszta jövedelem: 90 frt 54 kr. — Felülfizettek a következők urak: Szikszay József 5 frt, Toth Béla 1 frt 50 kr. Boross testvérek 1 frt, Feischl Károly 50 kr, Ormódi Lajos 1 frt, Zador Lajos 2 frt, Makó Lajos szinigazgató 2 frt, X. Y. 50 kr. Örvényi Vilmos 1 frt, Dessewffy Aurél 5 frt 50 kr, Rösler Richárd 50 kr. Gerster 1 frt, Sesztina Jenő 2 frt, Toth István 1 frt 50 kr. Gerbi Fülöp 50 kr, Szabó Mihály 50 kr, Rickl Antal 1 frt 50 kr. Összesen 27 frt 50 kr.

A nagyérdemű közönség, mely a hangversenyen megjelent, a felülfizetők, kik szives adományaikkal a bevételt gyarapították, továbbá Szikszay Gyula ur a díszterem díjtalan átengedéseért, a debreczeni dalegylet, Kocsis Etel és Friedmann Cornelia kisasszonyok, Dainoky Béni és Katona Imre urak s Rácz Károly zene-

kara szives közreműködésükért: fogadják ez uton is — a nyugdíjintézet nevében — hálás köszönetünket. — Debreczen, 1892. aug. hó 9-én: Mándok y Bela és Örvényi Ottó választmányi tagok.

Alólírott ezennel elismerem, hogy Mándoky Béla úrtól a debreczeni színházi nyugdíjintézet javára aug. hó 6-án rendezett hangverseny tiszta jövedelmét: 90 frt 54 krt a mai napon átvettem. Debreczen, 1892. aug. hó 9-én: Örvényi Ottó nyugdíjintézeti pénztárnok.

*** Iskolai értesítő.** — Megjelent az 1891—92-iki évkönyv a debreczeni ev. ref. főiskola akadémiai tanszakairól. Összeállította: Dr. Bacsoni Lajos akadémiai igazgató. A többi, hozzánk beküldött értesítőkkel együtt ismergetni fogjuk.

*** Nagy-gyűlés.** A Kohnok és Mayerék Berlinben nagy világ-congressust tartanak szeptember hó 15. napján, mely már is elég népesnek igérik. Eddig csak a budapesti országos irodában 27,250 jelentkezett. A congressus célja: tiltakozás az élelzapoknak nevéket gunyoló merényletei ellen.

*** Az ingyen levelezés titka.** Hiába manapság az emberek annyira megokosodnak, hogy ki fogják találni, hogyan kell pénz nélkül megélni. Legalább az alábbi példa azt mutatja, hogy már a levelezéshez sem kell pénz és bélyeg. Z. községből kapott egy fiatal ember a napokban egy levelező lapot. Szeretett volna válaszolni reá, de a kegyetlen sors ugy akarta, hogy még csak levelezőlapra való pénze se legyen az urfának. Mit tegyen tehát? Hirtelen egy jó ötlete támadt. Megírta a választ egy darab papírosra s felragasztotta azt a beirt levelezőlap határa. Eléjére pedig hatalmas betűkkel oda írta: »Vissza, Z-ra, nincs megengedve ilyen levelezés.» Sa levelet újra postára tette. A eset sikerült. A levél visszament Z-ba. Így lehet már kijátszani a postát is.

*** A rendőrfőkapitányság** leirt ma a rendőrfőkapitányságokhoz az apró marhákkal való józan és szelíd bánásmódról szóló miniszteri rendelet figyelembe vétele iránt. Tehát ezentul a csirke neve »csirkéske«, a tyúk neve »nagy csirkéske« leszen, a malacot okvetlen csak »malaczkának«, a disznót pedig »nagy malaczkának« fogják hívni.

*** Illustrált meghívók.** A nyári mulatságokra való meghívásnak új módja kapott lábra Franciaországban és előreláthatólag nemsokára világszerte el fog terjedni. Oly meghívókra küldenek, melyeken nincsen szöveg, hanem csak rajz, melyből minden kimagyarázható. A ki például oly meghívót kap, melyen az aláírás és keletlen kívül egy terített asztalt ábrázoló rajz is van, megérti, hogy sok teketória nélkül reggelire vagy ebédre hívják meg. Bajos nimfák és amorettek jelentik, hogy nyári bál lesz; tarka lampionokkal ékített fák »Garden partyval« biztatnak. Vidéki kirándulásra négyes fogat »mail coach« csábit és ha pikniken való aktív részvételre hívnak meg, elég ékesszólóan beszél egy üres ételhordokóról rajza. Az új divat állitóltag Angolországból származik.

*** Kocsis Etel,** a tehetséges fiatal énekesnő, kinek szombati diadaláról tegnap hosszabbán megemlékeztünk, holnap elutazik szülővárosából Kolozsvárra, hol 6 hétig fog működni a Somogyi szintársulatánál. Kolozsvárról a téli szezonra Szegedre mennek, melynek közönségét bizonyára rövid idő alatt meg fogja hódítani a mi kedves énekesnőnk, ki debreczeni ismerőseinek és jó akaróinak, kik től személyesen bucsut nem vehetett, e helyen mond szívesen istenhözadót s kéri őket, hogy tartsák meg további jó indulatukban!

*** Kimutatás.** A helybeli m. kir. dohánnyár munkásai által f. é. augusztus hó 6-án a helybeli vörö-kereszt egylet javára rendezett nyári mulatság alkalmával felülfizettek: Boldog István 2 frt, Rozemberz József 1 frt 20 krt, Rankay József 1 frt, Hadházy Imre 1 frt, Sohadja Kálmán 1 frt, N. N. 20 kr, X. Y. 20 krt. Összesen 6 frt 60 krt. Ehez a tisztabevétel 41 frt 12 kr, összes tiszta jövedelem 47 frt 72 kr. Debreczen, 1892. auguszt. 8-án C z e k e Endre dohánnyári tisztviselő.

Irodalom és művészet.

Szobor egy újságírónak Franciaországban az újságírás egyik őseinek, Teophraste Renaudotnak, a Gazette kiadójának ércszobrot akarnak emelni. A Gazette volt az első hírlap, mely Franciaországban megjelent. Renaudot 1575-ben szül. Londunben. XIII. Lajos 1631. május 30-án engedélyt adott neki, hogy »mindazokat az újdonságokat, híreket, eseményeket, a melyek a királyság határain belül és kívül történnek, kinyomathassa és árulhassa.« Még az nap megjelent a Gazette első száma. Ára egy sou volt.

Különfélék.

Amerika felfedezése és — zsidók. A londoni »Jewish Chronicle« írja: Amerika felfedezésének 400 éves jubileuma a zsidókra nézve sem minden érdekel nélkül való. Midőn Kolumbus tervét előadta, mely szerint India nyugat felől, a tengeren volna megközelíthető s mely terv Amerika felfedezésére vezetett, — János, portugál király, e tervet Becinto József, zsidó csillagásznak adta át, ki a tervet grómmel üdvözölte. A hajózási asztrolaium, melyet Becinto talált fel, Kolumbus és Vasco de Gama utazásait nagyon meg-

könnyítette. Ismeretes, hogy Kolumbus két kikeresztelkedett zsidót is magával vitt felfedező útjában, hogy azok a benlakókkal héberül beszélhessenek, miután azt hitték, hogy a héber áll legközelebb a világnépvélhez. — Ugyanakkor, 1492-ben, mikor Kolumbus Amerikát fedezte, üzték ki a zsidókat Spanyolországból.

A gavallér tisztt ur. Szokás az Győrött, hogy a virágáros leányok egy-egy selyemszalagos nagy csokrot sorsolnak ki esténként a vígadó éttermének a vendégei között. A minap is megtörtént ez a sorsolás. Az egyik aranygalléros fiatal tisztt csak egy számot húzott s azzal meg is nyerte a bokrétát. A kis leány sirva fakadt. Erre az aranygalléros tisztt nemcsak a bokrétát adta vissza, — hanem még egy tiziforintot is csusztatott a leány kezébe. A virágáros leányka ugyancsak nagyot nézett, mikor megmondták neki, hogy az aranygalléros tisztt ur Magyarországnak a jövedőbéli királya: Ferencz Ferdinánd főherczeg.

A halálra ítölt Batthyány orvosa. Pécssett meghalt Ludwig Janos, pécsi gyakorló orvos és városi bizottsági tag, kinek szabadságharcunk egyik legrettenetesebb eseményénél volt szerepe. Ludwig a szabadságharc kitörése alkalmával már mint orvos felesapott honvédek s a hazáért harcolt egész a moóri csatáig, a hol osztrák fogságba került. Szabadon bocsátása után besorozták a tüzérségbe, de csakhamar visszaadták orvosi rangját s azután mint katonarvos itt szolgált tovább. Mikor a halálra íelt Batthyány Lajos gróf 1849. október 5-én fogságában öngyilkosságot kísérelt meg, Ludwigt rendelték melléje mint orvost. Ő azután a vértanu oldala mellett maradt mind végig s Batthyány ő hozzá intézte talán legutolsó szavait. A történet beszél egy katonarvosról, a ki Batthyánynak felsőbb utasításra izzgató szereket adott be, hogy meg ne haljon még néhány óráig természetesen halállal s végre lehessen rajta hajtani a halalos íteletet. Tudunkkal nincs följegyezve ennek az embernek a neve, nem akarjuk tehát azt állítani, hogy Ludwig követte el ez a kegyetlenséget, annyival is inkább, mivel több orvos őrizte a vértanu halálának szánt életét. Ludwig 1853-ban lépett ki az osztrák hadsereg kötelékéből, mint ezredorvos s Pécssett telepedett le. Temetésén megjelent a tisztikar és katonai zenekar kísérette a koporsót a temetőbe.

A romániai diákleányok. Annyi bizonyos, hogy Románia a női oktatás terén feléje kerekedett Európa minden civilizált országának. Bukarestben legutóbbi 255 diák mellett 27 fiatal hölgy tette le az érettségi vizsgálatot. Jászvárosban meg éppenséggel 26 női vizsgázó volt 82 diák mellett. Ugy látszik, hogy a leányok voltak a szorgalmasabb, tehetségesebb növendékek, mert a míg a fiuk közül 28 bukott meg, közülük csak egyetlenegy vetettek vissza. A román diákleányok többnyire a felsőbb leánynevelésre szánják magukat. Sokkal kevesebben mennek az orvosi pályára s alig néhány tanulja a jog-és államtudományokat.

Állatkiallítás. A Hevesmegyei Gazdasági-Egyesület folyó évi szeptember hó 8 és 9-én Gyöngyös városában lódijazás, lóvasár, ló-és ügetőversennyel egybekötött állatkiallítást rendez. A kiállítás szeptember hó 8-án reggel 8 órakor fog megnyitni. Délelőtt lódijazás; délután ló-és ügetőverseny, melynek föltételei később hozzatnak köz tudomásra. — Este a Hevesmegyei gazdasági Egyesület bálja. Másnap, 9-én délelőtt katonai lóvasár, délután a díjak kiosztása. Este 7 órakor a kiállítás bezárása. A kiállítású állatok után következő díjak fizetendők: ló, szarvasmarha darabja után 50 kr; — birka, sertés darabja után 30 kr. Baromfiakért — amennyiben a ketreket maguk a kiállítású adják — díj nem fizetendő. A bejelentési határidő augusztus hó 20 ig hosszabbítottak meg azzal, hogy a bejelentett állatok szeptember hó 7-én reggel a kiállítás helyére beállítandók, s azok csakis 9-én este a kiállítás bezárása után vihetők el. Bejelentések és levelezések bármely irányban a következő czim alatt: »Állatkiallítási bizottság Gyöngyösön« intézendők.

Köbányai sertesüzlet
A serteskereskedelmi csarnok jelentése.

Augustus 6.
a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1. Öreg nehez (páronkint 300—400 kilgron felüli sulyban) 44.50—45.50. 2. Öreg közép (páronkint 300—400 kilgron felüli sulyban) 42.—42.50. 3. Fiatal nehez (páronkint 320 kilgron felüli sulyban) —46.50—4. Fiatal közép (páronkint 251—320 kilgr, sulyban 47.—47.50. 5. Fiatal-könnnyű (páronkint 250 kilgrm terjedő sulyban) 47.50—49.— II. Magyar szedett: 6. Nehez (páronkint 280 kilgron felüli sulyban) 42.50—43.50. 7. Közép (páronkint 220—280 kilgr, sulyban) 45.50—46.— 8. Könnnyű (páronkint 220 kilgrm terjedő sulyban) 47.50—49.— III. Szerbiai: 9. Nehez (páronkint 260 kilgron felüli sulyban) 46.—46.50— 10. Közép (páronkint 220—260 kilgr. sulyban) 46.—46.50— 11. Könnnyű (páronkint 220 kilgrm terjedő sulyban) 47.—48.—. Sertés létszám: auguszt. 6 napján volt készlet 146,159 darab. A hizott sertésüzletirányzata: változatlan. — Hizalmai való sertés 16.— 18.—, malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 2290 drb.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Fümmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-ut cza 1702. sz.)

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok,
mosó voileok, batist, zephir, atlas-szatin
vásznak, kész fehérneműek,
szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők
SZABÓ LAJOS FIAI
CZÉGNÉL.

(171) Leszállított árúk az egész idény alatt. 78—

Kiadó birtok.

A szepesi-pusztán 17 nyilas tanya-birtokom (volt Möricz András-féle), továbbá eladó: mindenféle gazdasági eszközök és 200 drb hat méteres akácza, valamint vágott akácza is.

Értekezhetni N.-Péterfia-utcán 887 sz. alatt.

Boschetti Andrással.
(326.) 2—2.

**Szöllő gazdák
figyelmébe!**

Peronospóra ellen való
permetezéshez

AZURINT

feloldva üvegszámra
ugy RÉZGÁLICZOT,
jegeczes SZÓDÁT
igen jutányos árban ajánl

Rickl József Zelmos.
(37) 67

Férfi chifon ingek

a hirneves Schroll-féle chifonból
1 frt 90 kr, 2 frt 20 kr, 2 frt 60 kr

GALLÉROK,
KÉZELŐK,
NYAKKENDŐK,
harisnyák, keztyük.

**Napernyők.
esernyők.**

Kész mosó gyermek ruhácskák,
Brassói posztók,
TRICOT
Peruvien és Doskin.

SZABÓ LAJOS FIAI
CZÉGNÉL.
(8.) 106.—

50 év óta sikerrel használtatik.
Szeplőket és májfoltokat, valamint az
összes bőrtisztítási célokat eltávolít
biztosan az

ESZÉKI
SPITZER KENŐCS
és az
ESZÉKI
Salvator szappan

Védjegy.
valódi minőségben csak a

DIENES J. C.-féle

gyógyszertárban

ESZÉKEN, felsőváros

1 tégely Spitzer kenőcs 35 kr.
1 üveg mosdóvíz 40 kr.
1 darab Salvator szappan 50 kr.

1 doboz Lyoni rizspor 3 színben 50 kr és 1 frt.

Figyelmeztetés.

Csak akkor valódi, ha fenti törvényi-
leg beiktatott védjeggyel el van látva
és kérietik a t. cz. közönség csakis

Dienes-féle eszéki kenőt és szappant
kérni és elfogadni.

Főraktár: **Budapest**

TÖRÖK JÓZSEF urnál
(303.) Király-utca 12. 3—4.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.
Ó cs. és kir. fensége

József főherceg asztalán rendes italul szolgál.

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénasavtartalmu. A borsók színét nem változtatja.
Természetes ízét kellemessé teszi.

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spitzer” előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbán a homokos talajban termett savanykás borokhoz
kiváló előnyöknek bizonyult az ÁGNES-forrás savanyuvize.

Vegyelmezve **Dr. LENGYEL BÉLA** egyetemi tanár
úr által.

Ájánlja a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzési-, emésztési- és
húgyvesz-szervek hurutos bántalmánál; hatásosan gyógyítja a Rhachitis-, görvély-, vese- és
köszvény-bajokat, épügy használható a tagok csúszos bajainál, gyermekeknek meggyógyítja a
túláságos gyomorsavany-képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénasav-
tartalmánál fogva ezen üdítő savanyuvíz a legkellemesebb ízű bir s borral használva igen
nagy keletnek örvend. — Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is, ép
úgy mint hazánkban, általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszertárában, fű-
szerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

ORSZÁGOS FŐRAKTÁR

ÉDESKUTY L., cs. és kir. és szerb kir. udvari ásvány-
viz-szállítónál
BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

Valódi francia és angol szerszámok

minden iparághoz és minden darab mellett jótállás,

Épület-vasalások és kátránytető-lemezek.

rúdvasak, lemezek, VASTARTÁLYOK,
legfinomabb öntött acélok és fémek.

Gazdasági-, kerti-, házi- és konyhafelszerelések,
Kerti-lóczák és vas-butorok, árnyékszék-closettek és vízvezetési kagylók.

AGYAG- és VAS-KÁLYHÁK, KONYHÁK,
Tizedes és egyensúly mérlegek

legjobb minőségben,
Peronospóra szállópenészgomba **fecskendőgépek**

legjobb rendszer (részfűtőre is.)
Tűz- és betörés elleni pénzszekrények,
kirakat- és ajtó acél-redőnyök.

Legelőszob beszerzési forrás.
(Képes árlap minden szakmára nézve ingyen és bérmentve.)

TÓTH GYULA

ELŐBB
TÓTH LAJOS és TÁRSA
(6.) **vasnagykereskedés** 56.—
DEBRECZEN, VÁROSHÁZÁBAN.

